

Виена, Турция почва да се прибира къмъ Ц-дъ, а отъ тогава и до днесъ тя има само дипломатическа важность. Тъкмо прѣзъ врѣме на похода срѣщу нѣмци и френци въ 1664 г. Мухамедъ е билъ на ловъ на ю-з. отъ Ямболъ, въ с. Чомлекъ-Къой (днесъ с. Ботйово, на западъ отъ Пандаклий)¹⁾. Тукъ султанскиятъ ловъ се ознаменувалъ съ друго не по-малко интересно произшествие и зрѣлище: двамата главатари на върлюющитъ въ Румелия турски шайки, като прѣхвърлени отъ Анадолъ, а именно Кеманchedжоглу и Берзенджи Арабъ били хванати при Одринъ и живи изгорени. Сжщата година и слѣдъ варшавския трактатъ, Мухамедъ се прѣдава отново на обичното си забавление, ловъ, въ околноститъ на Ямболъ. (Ловътъ у Мухамедъ IV е било страсть, нежели забавление. По-скромни въ туй отношение султани сж били Баязидъ и Сюлейманъ. По правило, ловътъ не е отговарялъ на ислямскитъ изисквания. Въ тая смисълъ се произнася извѣстниятъ ориенталистъ D'Ohsson, който потвърждава една извѣстна истина, че турцитъ въ-обще сж противъ убиването на животнитъ или ограничаване свободата имъ (IV, 120—121). И дѣйствително, турцитъ сж зачитали повече кучетата отколкото християнскитъ си поданници)²⁾. Между виднитъ турци, които сж придружавали султана на тоя ямболски ловъ, е билъ одринскиятъ каймакаминъ. Мухамедъ потеглилъ за Ямболъ отъ Одринъ прѣзъ октомври (1664 г.). Почти въ всѣко по-гористо село по пътя за Ямболъ, той е ималъ ловджийски станции или лѣтни резиденции (сарай). Такава е имало въ въпросното Чомлеккьой, дѣто Мухамедъ стигналъ

¹⁾ с. Чомлекъ-Къой не трѣба да се мѣси съ с. Чемлекъ-Къой до Одринъ (между него и границата). Вѣроятно, то е сжщото, за което се споменува въ маршрута на Мухамеда прѣзъ 1672 г. По сжщия начинъ е произлѣзло и смѣсането на Дерменъ-Къой съ Дерменъ-Дере, на и. отъ Сремъ. Че Чомлекъ-Къой е днешното Ботйово това се види още и отъ обстоятелството, че отъ тамъ Мухамедъ е отишелъ направо въ Ямболъ, иначе той щѣше да мине прѣзъ с. Демиръ-Къой (което пѣкъ е Дерменъ-Къой), а отъ тамъ въ К.-Агачъ и тогава въ Ямболъ.

²⁾ Въ единъ турски надписъ на една цариградска чешмя (до Султанъ Махмудъ хамама, къмъ безистеня) между друго се четяло и слѣдното: „ако дадешъ на мусюлманинъ да пие, все е едно че си ходилъ въ Мека; . . . ако пѣкъ дадешъ на гяуринъ да пие, все е едно, че си направилъ добро на едно куче. . .“